

Preek over HC Zondag 9

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 19:1,2

Gebed

Schriftlezing: Openbaring 4

Zingen: Ps. 104:1,9,10

Tekst: Zondag 9

Preek

Zingen: Lb. 457:1,2,3,4

Geloofsbelijdenis

Zingen: Lb. 460:1,2,5

Gebed

Collecte

Zingen: Ps. 148:1,2,5

Zegen

Gehouden te: Baflo, 11-05-14 (14.30 u.)

Preek

Thema: Halleluja voor de Schepper!

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Kijkje in de hemel

Zou u wel eens in de hemel willen kijken? Vast wel. Ik ook.

Kan dat dan? Ja, dat kan. Hoe dan? Niet rechtstreeks, met onze lichamelijke ogen. Er is bij ons niet ergens een raampje of een kijkgaatje, waardoor wij een blik in de hemel kunnen slaan.

Er is in elk geval voor nodig dat je helemaal door de Geest van God beheerst wordt. Dat je in geestvervoering bent, zegt de Bijbel dan.

Maar via de ogen, de oren en de pen van profeten als Johannes en eerder Ezechiël laat Christus ons een blik werpen in de troonzaal van God. We mogen over de schouder van Johannes mee kijken, door de deur die in de hemel geopend is.

Johannes mag in de Geest daardoor binnengaan en zien en horen wat er in Gods troonzaal gebeurt.

Hij mocht het voor de gemeente van Christus opschrijven, zoekend naar woorden. Vanwege de majesteit van God, die niet met mensenwoorden uit te drukken is.

Johannes nodigt zijn lezers bewust uit om mee te kijken. *"Er stond een troon in de hemel en daarop zat iemand."* (Opb. 4:2)

In de Geest mag Johannes de contouren van Gods majesteit zien. De glorie *"van Hem die schiep en blijft regeren..."* (Ps. 148:2, berijmd)

Johannes ziet veel in Gods troonzaal. Onder andere dat de schepping van God in al zijn veelkleurigheid en schoonheid daar vertegenwoordigd is. In de vier wezens die in de binnenste kring rondom Gods troon staan en Hem voortdurend de lof brengen.

Zij zijn voorgangers in de hemelse liturgie. Ze bezingen in aanbidding de grote daden van God, de Schepper van hemel en aarde. Hoe dichterbij Gods troon hoe spontaner en uitbundiger de lof op God klinkt.

Johannes beschrijft dat allemaal voor de gemeenten van Christus met de bedoeling, dat wij op aarde met die lof op de Schepper en Koning instemmen. Op aarde mag die lof ook gaan klinken, al is het hier nog heel gebroken. Soms met gebarsten stemmen. Instemmen met de hemelse lof van de vier dieren en de 24 oudsten.

"Geloofd zij de Schepper van hemel en aarde." Wij geloven in Hem. En dus loven wij Hem. Geloven leidt tot loven; waar geloof tot lofprijzing.

Vandaar het thema voor deze preek.

HALLELUJA VOOR DE SCHEPPER!

Want Hij is: a. de Vader, b. de Almachtige.

2. De Vader

Wat een glorie van God de Schepper mag Johannes zien en voor ons beschrijven in Openbaring 4. Geweldig!

De hemelse troonzaal is vol van de majesteit van God, de Heer van hemel en aarde. Aan God de Schepper wordt zichtbaar en hoorbaar eer bewezen.

Verhevenheid spreekt uit wat hier beschreven wordt. En hemelse rust. Dat laatste is opmerkelijk in dit boek vol actie en vaart. Openbaring is immers een boek vol gebeurtenissen in verleden, heden en toekomst. Het gaat vooral over dingen die weldra gebeuren zullen.

Zo presenteert Christus het zelf aan Johannes. Zo betitelt Johannes zijn boek ook.

"Openbaring van Jezus Christus, die hij van God ontving om aan de dienaren van God te laten zien wat er binnenkort gebeuren moet." (Opb. 1:1)

Nadat Christus als de hemelse kerkvisitator zijn oordeel heeft gegeven over het leven van de zeven gemeenten in Asia horen we in hoofdstuk 4:1 soortgelijke woorden. Johannes hoort de stem van de Heer zeggen: *"Kom hierboven, dan laat ik je zien wat er hierna gebeuren moet."*

Dan denk je: "Er gaat heel wat gebeuren." En je verwacht een actiefilm, een actievisioen. Dat komt ook wel. Maar pas in hoofdstuk 6, als de zegels van de boekrol open gaan. Dan gaat de wereld daveren van de acties en de oordelen van God.

Zover is het in Openbaring 4 nog niet. Hier is het een en al hemelse rust en lof en aanbidding voor God. Johannes moet dat zien en beschrijven. Christus wil daarmee eens en voorgoed duidelijk maken: God holt niet achter de feiten aan. Hij wordt niet meegesleept van de ene naar de andere gebeurtenis.

Het is bij God geen roes, zoals bij ons mensen nogal eens. Dan worden we voortgejaagd van het ene naar het andere. We raken ervan onder de stress. We worden geleefd, zeggen we dan. God de HEER wordt niet geleefd. Hij is de Levende, die is en die was en die komt.

God is zeer betrokken bij alles wat er gebeurt en gebeuren moet in de wereld. Hij verheft zijn aangezicht over zijn volk en zijn wereld. Hij staat niet van een afstandje toe te kijken, onmachtig om in te grijpen.

De Heer is zeer betrokken, als de God die alles geschapen heeft. Hij zit op de troon. Dat zitten is een uiting van de verheven rust van God. God is Koning. Hij regeert en laat gebeurtenissen komen naar zijn beleid, zijn regeerakkoord.

Dat moet vaststaan voor de beschrijving van al die verschrikkelijke gebeurtenissen en rampen in de mensenwereld en in het milieu. God, de Schepper, is Koning en Heer over alle dingen.

Verheven rust neemt Johannes waar. Het is alsof de rust van God op de zevende scheppingsdag hier weer gestalte krijgt. Voordat de wereld in actie komt en de oordelen van God losbarsten, zien we eerst God de Schepper. Zien we de contouren van zijn heerlijkheid. Hij ontvangt in zijn troonzaal het eerbewijs van heel zijn schepping.

Zeker, in dit hoofdstuk zijn ook trekken die wijzen op het naderende oordeel: bliksemstralen, stemmen en donderslagen gaan van de troon uit. En de zeven vurige fakkels verbeelden de Geest van God. Dat zegt dat de oordelen, die uit Gods regering voortvloeien, in verband staan met de werken van de Heilige Geest. God is een verterend vuur.

Maar dat blijft nog allemaal even staan. Het is nog in ruste, in afwachting van Gods bevel om uit te gaan en in actie te komen.

Alle aandacht en aanbidding zijn hier voor de Schepper – Koning. Zijn luister is te zien in de glans van de edelstenen en in de pracht van de regenboog. Als een fonkelende diamant, zo ziet die glans eruit. En de boog in de wolken blijkt zich hier te welven boven Gods troon. De regenboog beeldt dus al een stukje van Gods glorie uit.

Johannes ziet rond de troon ook vier dieren, vier wezens. De troonwachters, de lijfwacht van de grote Koning, kun je zeggen. Deze vier wezens hebben de trekken van de vier dieren uit Ezechiël 1 en de serafs uit Jesaja 6. Moet u thuis maar eens vergelijken. Zij vertegenwoordigen samen alle soorten schepselen.

"Het eerste wezen zag eruit als een leeuw en het tweede als een jonge stier; het derde had een gezicht als een mens en het vierde leek een vliegende adelaar." (Opb. 4:7)

"Het nobelste, sterkste, verstandigste en snelste in Gods schepping is present in zijn hemelse paleis."¹ Deze vier wezens laten de heerlijkheid van de geschapen wereld in de hemel zichtbaar en hoorbaar worden. Het is hun taak om de hemelse troon te stutten. Ook met hun lofzangen.

"Dag en nacht herhalen ze: 'Heilig, heilig, heilig is God, de Heer, de Almachtige, die was, die is en die komt.'" (Opb. 4:8)

Dit is het eerbewijs dat in de hemelse troonzaal namens en door de schepping aan God de Schepper gebracht wordt.

Daarnaast zetten we wat de 24 oudsten daaraan instemmend toevoegen. We zien dan het verschil in eerbewijs. De 24 oudsten zeggen:

"U komen alle lof, eer en macht toe, Heer, onze God, want u hebt alles geschapen: uw wil is de oorsprong van alles wat er is." (Opb. 4:11)

Hoort u het? "*Heer, onze God.*" Dat woordje 'onze' is hier belangrijk. Het spreekt van de persoonlijke band die zij hebben met de Heer God.

'Heer, onze God', zo spreken zij die in Gods verbond zijn opgenomen. We horen hier de taal van Gods volk en de belijdenis van Christus' gemeente.

Wie zijn die 24 oudsten? Menselijke figuren, vertegenwoordigers van Gods mensen op aarde. Ook zij zijn in de hemelse troonzaal. Oudsten, dat zijn oudgedienden, veteranen van Gods volk. Senioren, voortrekkers die als wolk van getuigen rondom de kerkleden van het nieuwe testament staan, Hebr. 12:1. Voorvaders in het geloof. Ze zijn in het geloof staande gebleven en hebben hun loopbaan volbracht. Ze hebben overwonnen en hebben van God de gouden krans van de heerlijkheid gekregen en witte gewaden. Ze voegen de glans van het goud toe aan de vele schitteringen van Gods licht.

---

¹ Dr. H.R. van de Kamp, Openbaring Profetie vanaf Patmos, Kampen 2000, p. 172.

Dus, naast de schepping is rond Gods troon in de hemel Gods volk vertegenwoordigd in 24 oudsten die regeringsdiensten voor God verrichten als zijn hofhouding.

Deze 24 veteranen brengen aan hun Heer en God, aan hun Schepper alle eer en lof. "Onze Heer en God, onze Schepper," zegt de kerk, zeggen de gelovigen dan in de taal van de belijdenis.

Hier breng ik even de hoofdzin van antwoord 26 in beeld. Want op zo'n manier Gods lof uitzingen en uitspreken kun je alleen door het geloof in Jezus Christus. "Heer, onze God" – wie Christus kent en door het geloof in Hem is ingelijfd, voor hem is de Schepper van hemel en aarde ook zijn God en Vader. De Schepper is de Vader. De Vader is de Schepper.

Wanneer de catechismus gaat uitleggen wat het betekent: *"Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, Schepper van de hemel en de aarde"*, dan staat dit voorop. *"De eeuwige Vader van onze Heer Jezus Christus, is om zijn Zoon Christus mijn God en mijn Vader."* Dat is voor ons het centrale, wanneer het gaat om het belijden van God de Vader, de almachtige Schepper.

"Mijn God en mijn Vader," zegt de catechismus. "Heer, onze God," zeggen de 24 oudsten uit Openbaring 4. Dat persoonlijke, belijdende spreken maakt dat de lof van de kerk voor God de Schepper verschilt van de lof die Hij ontvangt uit de rest van zijn schepping. De lof uit de mond van Gods kinderen overtreft uiteindelijk de lof uit de schepping.

Heel de schepping spreekt van de majesteit en de almacht van de Schepper. De schepping is het eerste, prachtige boek – zegt art. 2 NGB – waarin we de grootheid van God lezen en ontdekken. God blijkt te tronen op dat eerbewijs uit zijn schepping. Hij kleedt zich in zijn majesteit en zijn luister, zegt Psalm 104.

Maar als mensen in geloof en vertrouwen de lof op God gaan zingen – "Halleluja voor de Schepper!" – dan is dat meer. Dieren, planten, dode dingen kunnen niet geloven en zich in geloof aan God toevertrouwen als aan een Vader. Zij kunnen God niet belijden en prijzen met woord en lied. Mensen wel. Wij wel.

Christus' kerk doet dat ook, vaak in zwakheid. Gods kinderen gaan samen in de kerk belijden: *"Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, Schepper van de hemel en de aarde."*

Ze zeggen: "Ik geloof in God, mijn Vader om Christus' wil. Daarom vertrouw ik zonder enige twijfel op Hem, voor heel mijn leven, wat mij ook overkomt. Onze Heer en God, onze Vader, Hij is de Schepper van hemel en aarde en ook van ons leven. Hem komt ons eerbewijs toe. Van Hem ontvangen we alles. Van Hem zijn we volkomen afhankelijk.

De 24 oudsten brengen dat tot uitdrukking, als zij zich voor God neerbuigen en hun kronen voor de troon van God werpen. Daarmee zeggen ze: "Wij hebben het van U en het is van U en het is voor U." Ze weten zich afhankelijk van God en ze betonen zich aanhankelijk aan de Koning door hun lof.

"Halleluja voor de Schepper! Want Hij is de Vader."

3. De Almachtige.

Er is verschil in het eerbewijs dat de vertegenwoordigers van Gods volk en de vertegenwoordigers van Gods schepping aan God brengen. Er is ook grote overeenstemming. Die eenheid wordt bepaald door de Schepper zelf. Op Hem richt zich in alle gevallen het eerbetoen.

De vier wezens zeggen en stralen volcontinu uit: *"Heilig, heilig, heilig is God, de Heer, de Almachtige, die was, die is en die komt."*

Hoogstwaarschijnlijk geldt hier, op basis van de handschriften van het boek Openbaring: drie maal drie is negen. 'Heilig, heilig, heilig' in het kwadraat. Want de ganse aarde is van Gods heerlijkheid vol!

Wat betekent nu dat 'drie maal of negen maal heilig'? Het zegt in elk geval: God is God en volkomen anders dan de schepselen. Het schepsel is slechts schepsel, hoe heerlijk ook gemaakt door God.

Heel de schepping getuigt van de oneindige almacht en eeuwigheid van God. God is heilig. God, de Schepper, is de Almachtige, die alles gemaakt heeft en in zijn handen houdt. God is de eeuwige, die was al van voor de schepping, die is en die komt.

Aan die God wordt de eer gebracht, die Hem als Schepper toekomt. Heel de schepping is erop gericht om Gods grootheid en almacht, zijn onvergelykelijkheid te laten zien. Op tal van plaatsen in de Bijbel wordt dat duidelijk geopenbaard.

Kijkt u maar naar de lange reeks van Bijbelplaatsen, die onder zondag 9 staan. Hoort u maar hoe in het boek van de Psalmen aan heel de schepping stem gegeven wordt om de heerlijkheid van God te prijzen. Ik zal een paar teksten noemen.

- Psalm 19:2,3:

*"De hemel verhaalt van Gods majesteit,
het uitspansel roemt het werk van zijn handen,
de dag zegt het voort aan de dag die komt,
de nacht vertelt het door aan de volgende nacht."*

Dat is prediking zonder woorden.

- Psalm 65:14:

*"... de weiden kleden zich met kudden,
de dalen tooien zich met graan.
Zij zingen en juichen elkaar toe..."*

Een goed verzorgde veestapel en een akker met graan spreken van Gods glorie.

- Psalm 98:7-9:

*"Laat bruisen de zee en alles wat daar leeft,
laat juichen de wereld met haar bewoners.
Laten de rivieren in de handen klappen
en samen met de bergen jubelen
voor de HEER, want hij is in aantocht
als rechter van de aarde.
Rechtvaardig zal hij de wereld berechten,
de volken oordelen naar recht en wet."*

Applaus van de rivieren, jubelkreten van de bergen voor God. Ziet u het voor u? Hoort u dat?

- Psalm 148:7-10:

*"Loof de HEER, bewoners van de aarde,
zeemonsters en oceanen,
vuur en hagel, sneeuw en rook,
stormwind die doet wat hij zegt."*

*Alle bergen en heuveltoppen,
hout dat vrucht draagt, alle ceders,
dieren van het veld en dieren in de wei,
alles wat kruipt en op vleugels gaat."*

In de taal van de Bijbel spreken zelfs dieren en dode dingen de jubel voor God de Schepper. Er gaat spraak van uit. De spraak van God, de Heilige, de Almachtige. Heel de schepping brengt God eer met het drie of negen maal heilig. Heel de wereld buigt voor U, de Schepper.

Daarbij voegt zich de jubel van de gemeente. De kerk stemt daarmee volmondig in. De oudsten, de voortrekkers nemen het eerbewijs van de vier dieren over en zetten het op het niveau van de lof van Gods volk.

"U komen alle lof, eer en macht toe, Heer, onze God, want u hebt alles geschapen: uw wil is de oorsprong van alles wat er is." (Opb. 4:11)

God is het waard om alle eerbetoon te ontvangen. Wat betekent dat? Vergelijk het maar even met iemand die een koninklijke onderscheiding krijgt. Zo iemand is daarvoor voorgedragen, omdat men hem of haar dat waardig achtte. Men acht zo'n onderscheiding een gepast eerbewijs voor bijvoorbeeld vele jaren trouwe dienst. Hij heeft het verdiend. Zijn daden waren ernaar. Je krijgt immers niet zomaar een lintje. Daar is voor gewerkt.

Zo is ook de lof van gemeente en schepping een passend eerbewijs voor de Schepper, voor hun Heer en God. Nee, het is niet zo, dat Gods volk aan de Heer pluimpjes of lintjes zou geven. Het gaat om de erkenning dat God het eerbewijs en de lof toekomt. Alles wat maar te maken heeft met glorie en roem en macht komt toe aan God de Heer. Om zijn grote daden in de schepping en om nog veel meer dat Hij doet.

Want God schiep alles. Gods scheppingswerk ligt ten grondslag aan het bestaan van de wereld en van ons. Aan Gods creatieve werk dankt alles zijn bestaan.

"U schiep alles, Heer. Dat was uw vrije daad. U sprak en het was er. U gebod en het stond er. Daarom staat U ook volkomen vrij tegenover uw schepping. U hebt alles tot uw beschikking."

Want God is niet aan de schepping gebonden. Hij is er niet van afhankelijk. Hij wordt ook niet pas God, omdat en voor zover wij mensen Hem als zodanig erkennen. God is volmaakt. God is heilig. God is de Schepper.

Dat nu is de reden voor de lof van al zijn schepselen: mens en dier en plant en al het andere materiaal. De Bijbel is daarvan vol. Onze Heer en God, onze Vader in Christus heeft alles geschapen.

Alle reden dus om Hem te danken en te prijzen. Alle reden dus om volkomen op God te vertrouwen. *"Daarom vertrouw ik zo op Hem,"* zegt de catechismus, *"dat ik er niet aan twijfel, of Hij zal mij voorzien van alles wat ik voor lichaam en ziel nodig heb, en ook elk kwaad, dat Hij mij in dit moeitevol leven toedeelt, voor mij doen meewerken ten goede."*

"U hebt alles geschapen, heel de aarde met alles wat er aan mogelijkheden in ligt, ontdekt of nog niet ontdekt." Die erkenning betekent principieel een breuk met alle egoïsme van mensen, alsof de aarde van hen is. Het betekent verder een aansporing

om zeer zorgvuldig met de aarde en met het milieu om te gaan. Want God schiep alles om er lof uit te ontvangen, niet om het te laten verpesten, door wie of wat dan ook.

Je krijgt nooit een sterkere motivatie in je omgang met het geschapene, dan door de Schepper achter alles te zien en door te geloven dat deze Schepper uw Vader is om Christus' wil. Wie dat vergeet bij alle ijver en inzet voor een schoner milieu, doet slechts half werk. Ja, Hij vergeet het belangrijkste: het eren van Hem die alles schiep en blijft regeren.

De Heer wil ons in zijn woord leren in Hem te geloven als God de Schepper, de Almachtige, en ook als de Vader van Jezus Christus. Geloven en loven, vertrouwen en prijzen.

"U, onze Heer en God, U onze Vader in Jezus Christus, komt alle lof en eer toe om uw werk van schepping en regering van hemel en aarde. U bent de Koning, U troont in verhevenheid. We hebben iets van uw majesteit mogen zien, toen we via Johannes een blik mochten slaan in uw troonzaal."

Daarom hoeven we niet bezorgd te zijn of bang. God zorgt voor ons overal en altijd. *"Want Hij kan dit doen als een almachtig God en wil het ook doen als een trouw Vader."*

Wat geeft dat een verheven rust. Rust om te leven. Rust om te danken en te prijzen. Om de hemel na te volgen in haar lof op onze Heer en God.

"Halleluja voor de Schepper!"

Amen.